

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2168/2005 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 23ης Δεκεμβρίου 2005

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1831/94 για τις παρατυπίες και την ανάκτηση των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών στα πλαίσια της χρηματοδότησης του Ταμείου Συνοχής, καθώς και την οργάνωση ενός συστήματος πληροφόρησης στον τομέα αυτό

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1164/94 του Συμβουλίου, της 16ης Μαΐου 1994, για την ίδρυση του Ταμείου Συνοχής ⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 12 παράγραφος 4,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1831/94 της Επιτροπής ⁽²⁾ εφαρμόζεται στο σύνολο των επιλέξιμων δράσεων οι οποίες προβλέπονται στο άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1164/94.
- (2) Πρέπει να επικαιροποιηθεί ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1831/94, ώστε να βελτιωθεί η αποτελεσματικότητα του συστήματος κοινοποίησης των παρατυπιών.
- (3) Ενδείκνυται να διευκρινισθεί ότι ο ορισμός της «παρατυπίας» για τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1831/94 προκύπτει βάσει του άρθρου 1 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽³⁾.
- (4) Κρίνεται απαραίτητο να διευκρινιστεί η έννοια της «υπόνοιας απάτης», λαμβάνοντας υπόψη τον ορισμό της απάτης που περιέχεται στη σύμβαση της 26ης Ιουλίου 1995 σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽⁴⁾.
- (5) Ενδείκνυται να ευθυγραμμισθεί ο ορισμός της «πρώτης διοικητικής ή δικαστικής πράξης διαπίστωσης» με εκείνον που διατυπώνεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1681/94 της Επιτροπής, της 11ης Ιουλίου 1994, για τις παρατυπίες και την ανάκτηση των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών στα πλαίσια της χρηματοδότησης των διαρθρωτικών πολιτικών, καθώς και την οργάνωση ενός συστήματος πληροφόρησης στον τομέα αυτό ⁽⁵⁾.

- (6) Επίσης, είναι απαραίτητο να οριστεί η έννοια της «πρώτης», καθώς και η έννοια του «οικονομικού φορέα».
- (7) Για να ενισχυθεί η προστιθέμενη αξία του συστήματος επικοινωνιών, ενδείκνυται να διευκρινιστεί η υποχρέωση κοινοποίησης των περιπτώσεων υπόνοιας απάτης με στόχο την ανάλυση κινδύνου και, στο πλαίσιο αυτό, η ποιότητα των πληροφοριών που διαβιβάζονται θα πρέπει να είναι διασφαλισμένη.
- (8) Πρέπει να διευκρινιστεί ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1831/94 εξακολουθεί να εφαρμόζεται στις ήδη γνωστοποιηθείσες περιπτώσεις για παρατυπίες που αφορούν ποσά κάτω των 10 000 ευρώ.
- (9) Είναι απαραίτητο να διευκρινιστούν οι πληροφορίες που κρίνονται απαραίτητες, ώστε να καταστεί δυνατή η εξέταση των περιπτώσεων στις οποίες η ανάκτηση δεν είναι δυνατή ούτε στο παρόν ούτε στο μέλλον.
- (10) Για να ελαφρυνθεί ο φόρτος εργασίας των κρατών μελών που απορρέει από τις κοινοποιήσεις και με στόχο την αποτελεσματικότητα, πρέπει να αυξηθεί το ελάχιστο όριο άνω του οποίου πρέπει να κοινοποιούνται οι περιπτώσεις παρατυπίας από τα κράτη μέλη, καθώς και να διευκρινιστούν οι εξαιρέσεις όσον αφορά την υποχρέωση κοινοποίησης.
- (11) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1831/94 πρέπει να εφαρμόζεται με την επιφύλαξη του άρθρου 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1386/2002 της Επιτροπής, της 29ης Ιουλίου 2002, για θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1164/94 όσον αφορά τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου και τη διαδικασία πραγματοποίησης των δημοσιονομικών διορθώσεων σε σχέση με τις ενισχύσεις που χορηγούνται στο πλαίσιο του Ταμείου Συνοχής ⁽⁶⁾.
- (12) Πρέπει να ληφθούν υπόψη οι υποχρεώσεις που απορρέουν από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, καθώς ⁽⁷⁾ και από την οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ L 130 της 25.5.1994, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την πράξη προσχώρησης του 2003.

⁽²⁾ ΕΕ L 191 της 27.7.2004, σ. 9.

⁽³⁾ ΕΕ L 312 της 23.12.1995, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ C 316 της 27.11.1995, σ. 49.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 178 της 12.7.1994, σ. 43· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2035/2005 (ΕΕ L 328 της 15.12.2005, σ. 8).

⁽⁶⁾ ΕΕ L 201 της 31.7.2002, σ. 5.

⁽⁷⁾ ΕΕ L 8 της 12.1.2001, σ. 1.

⁽⁸⁾ ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31· οδηγία όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1882/2003 (ΕΕ L 284 της 31.10.2003, σ. 1).

(13) Πρέπει να καθοριστεί η συναλλαγματική ισοτιμία για τα κράτη μέλη που δεν συμμετέχουν στη ζώνη ευρώ.

(14) Επιβάλλεται να τροποποιηθεί αναλόγως ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1831/94,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1831/94 τροποποιείται ως εξής:

1) Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο 1α:

«Άρθρο 1α

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, νοούνται ως:

1) “παρατυπία”: κάθε παράβαση διάταξης του κοινοτικού δικαίου η οποία προκύπτει από πράξη ή παράλειψη οικονομικού φορέα και η οποία ζημιώνει ή ενδέχεται να ζημιώσει τον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, με τον καταλογισμό στον κοινοτικό προϋπολογισμό αδικαιολόγητης δαπάνης·

2) “οικονομικός φορέας”: κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, καθώς και κάθε οντότητα που συμμετέχει στην υλοποίηση παρέμβασης των Ταμείων, με εξαίρεση τα κράτη μέλη κατά την άσκηση δημοσίας εξουσίας·

3) “πρώτη διοικητική ή δικαστική πράξη διαπίστωσης” η πρώτη έγγραφη εκτίμηση από μέρος αρμόδιας αρχής, ανεξαρτήτως του εάν αυτή είναι διοικητική ή δικαστική, η οποία καταλήγει στο συμπέρασμα, με βάση πραγματικά περιστατικά, ότι έχει διαπραχθεί παρατυπία, με την επιφύλαξη του ενδεχομένου να οδηγήσει η εξέλιξη της διοικητικής ή δικαστικής διαδικασίας σε αναθεώρηση ή αναίρεση αυτού του συμπεράσματος μεταγενέστερα·

4) “υπόνοια απάτης”: παρατυπία που οδηγεί στην κίνηση διοικητικής ή/και δικαστικής διαδικασίας σε εθνικό επίπεδο, ώστε να καθοριστεί η ύπαρξη εκ προθέσεως πράξης, και ιδίως απάτης όπως ορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο α) της σύμβασης σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων·

5) “πτώχευση”: διαδικασίες αφερεγγυότητας κατά την έννοια του άρθρου 2 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1346/2000 του Συμβουλίου (*).

(*) ΕΕ L 160 της 30.6.2000, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε από την πράξη προσχώρησης του 2003.»

2) Το άρθρο 2 καταργείται.

3) Στο άρθρο 3, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Εντός δύο μηνών μετά τη λήξη κάθε τριμήνου, τα δικαιούχα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή κατάσταση που περιλαμβάνει τις περιπτώσεις παρατυπιών οι οποίες απέτελεσαν αντικείμενο πρώτης διοικητικής ή/και δικαστικής διαπίστωσης.

Για το σκοπό αυτό παρέχουν, κατά το δυνατό, διευκρινίσεις ως προς:

α) τα στοιχεία του εκάστοτε σχεδίου ή της δράσης και τον αριθμό του σχεδίου ή τον κωδικό CCI (ενιαίος κωδικός αναγνώρισης)·

β) τη διάταξη που παραβιάστηκε·

γ) την ημερομηνία και την πηγή της πρώτης πληροφορίας που δημιούργησε την υπόνοια παρατυπίας·

δ) τις μεθόδους που χρησιμοποιήθηκαν για τη διάπραξη της παρατυπίας·

ε) ενδεχομένως, το εάν οι μέθοδοι αυτές εγείρουν υπόνοια απάτης·

στ) τον τρόπο με τον οποίο αποκαλύφθηκε η παρατυπία

ζ) ενδεχομένως, τα κράτη μέλη και τις τρίτες χώρες που αφορά η παρατυπία·

η) τη χρονική στιγμή ή περίοδο κατά την οποία διαπράχθηκε η παρατυπία·

θ) τις εθνικές υπηρεσίες ή οργανισμούς που προέβησαν στη διαπίστωση της παρατυπίας και τις αρμόδιες υπηρεσίες για τη διοικητική ή/και τη δικαστική παρακολούθηση·

ι) την ημερομηνία της πρώτης διοικητικής ή δικαστικής πράξης διαπίστωσης της παρατυπίας·

ια) τα στοιχεία των ενεχόμενων φυσικών ή/και νομικών προσώπων, καθώς και άλλων συμμετεχουσών οντοτήτων, εξαιρουμένων των περιπτώσεων στις οποίες αυτή η ένδειξη δεν είναι χρήσιμη για την καταπολέμηση των περιπτώσεων παρατυπίας λόγω της φύσης της παρατυπίας·

ιβ) το συνολικό ποσό του εγκεκριμένου προϋπολογισμού για το εκάστοτε σχέδιο ή τη δράση και την κατανομή του για συγχρηματοδότηση κοινοτική, εθνική και ιδιωτική·

ιγ) το ποσό που συνδέεται με την παρατυπία και την κατανομή του μεταξύ κοινοτικής, εθνικής και ιδιωτικής συνεισφοράς στις περιπτώσεις στις οποίες δεν πραγματοποιήθηκε καμία πληρωμή της δημόσιας χρηματοδότησης στα πρόσωπα ή/και τις άλλες οντότητες που αναφέρονται στο στοιχείο ια), τα ποσά που θα είχαν καταβληθεί αχρεωστήτως εάν δεν είχε διαπιστωθεί η παρατυπία·

ιδ) την ενδεχόμενη αναστολή πληρωμών και τις δυνατότητες είσπραξης·

ιε) τη φύση της παράτυπης δαπάνης.

Κατά παρέκκλιση από το πρώτο εδάφιο, δεν είναι υποχρεωτική η κοινοποίηση των ακόλουθων περιπτώσεων:

— η περίπτωση κατά την οποία το μόνο στοιχείο παρατυπίας συνίσταται σε μερική ή ολική παράλειψη εκτέλεσης δράσης που συγχρηματοδοτείται από τον κοινοτικό προϋπολογισμό μετά την πώχευση του φορέα εφαρμογής ή του τελικού αποδέκτη. Ωστόσο, οι παρατυπίες που προηγούνται πώχευσης καθώς και οποιαδήποτε υπόνοια απάτης πρέπει να κοινοποιούνται,

— οι παρατυπίες που κοινοποιούνται στη διοικητική αρχή από τον φορέα εφαρμογής ή τον τελικό αποδέκτη χωρίς εξαναγκασμό ή πριν αποκαλυφθούν από την αρμόδια αρχή, είτε πριν είτε μετά τη χορήγηση της δημόσιας χρηματοδότησης,

— οι περιπτώσεις όπου η διοικητική αρχή διαπιστώνει λάθος στην επιλεξιμότητα του χρηματοδοτούμενου σχεδίου και προβαίνει στη διόρθωσή του πριν από την καταβολή της δημόσιας χρηματοδότησης.»

4) Το άρθρο 5 τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 1, το τελευταίο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Τα δικαιούχα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τις διοικητικές ή δικαστικές αποφάσεις ή τα κυριότερα στοιχεία των αποφάσεων που αφορούν την περάτωση των εν λόγω διαδικασιών και αναφέρουν, ιδίως, εάν τα διαπιστωθέντα στοιχεία εγείρουν ή μη υπόνοια απάτης.»

β) η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Όταν ένα δικαιούχο κράτος μέλος κρίνει ότι η ανάκτηση ενός ποσού δεν είναι εφικτή στο παρόν και στο μέλλον, ενημερώνει την Επιτροπή, με ειδική ειδοποίηση, σχετικά με το μη ανακτηθέν ποσό και με τους λόγους για τους οποίους, κατά τη γνώμη του, το ποσό αυτό βαρύνει την Κοινότητα ή το δικαιούχο κράτος μέλος.

Τα στοιχεία αυτά πρέπει να είναι επαρκώς λεπτομερή, ώστε η Επιτροπή να είναι σε θέση, το συντομότερο δυνατό και μετά από συνεννόηση με τις αρχές του οικείου κράτους μέλους, να λάβει απόφαση σχετικά με τον καταλογισμό.

Η ειδοποίηση πρέπει οπωσδήποτε να περιλαμβάνει:

α) την ημερομηνία της τελευταίας πληρωμής στον φορέα εφαρμογής ή/και στον τελικό αποδέκτη·

β) αντίγραφο του εντάλματος είσπραξης·

γ) ενδεχομένως, αντίγραφο του εγγράφου που πιστοποιεί την αφερεγγυότητα του φορέα εφαρμογής ή του τελικού αποδέκτη·

δ) συνοπτική περιγραφή των μέτρων που λήφθηκαν από το κράτος μέλος και των σχετικών προθεσμιών για την ανάκτηση των εν λόγω ποσών.»

5) Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο 6α:

«Άρθρο 6α

Οι απαιτούμενες πληροφορίες βάσει των άρθρων 3 και 4 και του άρθρου 5 παράγραφος 1 διαβιβάζονται, στο μέτρο του δυνατού, ηλεκτρονικά με τη χρήση του ειδικού μορφότυπου που ορίζεται για τον σκοπό αυτό από την Επιτροπή, μέσω σύνδεσης υψηλής ασφάλειας.»

6) Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο 8α:

«Άρθρο 8α

Η Επιτροπή μπορεί να χρησιμοποιήσει όλες τις γενικές ή επιχειρησιακές πληροφορίες που κοινοποιούνται από τα κράτη μέλη κατ' εφαρμογή του παρόντος κανονισμού για την πραγματοποίηση αναλύσεων κινδύνων με τη χρήση κατάλληλων μέσων πληροφορικής και να εκπονήσει, βάσει των πληροφοριών που συγκεντρώνει, εκθέσεις και διατάξεις συναγερμού με σκοπό τη βελτίωση της αντιμετώπισης των κινδύνων που εντοπίζονται.»

7) Στο άρθρο 10, η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Κατά την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα κατ' εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, η Επιτροπή και τα κράτη μέλη μεριμνούν για την τήρηση των κοινοτικών και εθνικών διατάξεων σχετικά με την προστασία των εν λόγω δεδομένων, και ιδίως εκείνων που προβλέπονται στην οδηγία 95/46/ΕΚ και, ενδεχομένως, στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 45/2001.»

8) Το άρθρο 12 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 12

1. Σε περίπτωση που οι παρατυπίες αφορούν ποσά σε βάρος του κοινοτικού προϋπολογισμού κατώτερα των 10 000 ευρώ, τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή τις πληροφορίες που προβλέπονται στα άρθρα 3 και 5, μόνον αν η Επιτροπή τις έχει ζητήσει ρητά.

2. Τα κράτη μέλη που δεν χρησιμοποιούν το ευρώ ως νόμισμα κατά την ημερομηνία της διαπίστωσης της παρατυπίας οφείλουν να μετατρέψουν σε ευρώ το ποσό των κρίσιμων δαπανών που έχουν εκφραστεί σε εθνικό νόμισμα. Το ποσό αυτό μετατρέπεται σε ευρώ βάσει της μηνιαίας λογιστικής ισοτιμίας της Επιτροπής του μήνα κατά τη διάρκεια του οποίου καταχωρίστηκαν ή θα είχαν καταχωριστεί οι δαπάνες στους λογαριασμούς της αρχής πληρωμής του οικείου επιχειρησιακού προ-

γράμματος. Η ισοτιμία αυτή δημοσιεύεται ηλεκτρονικά κάθε μήνα από την Επιτροπή.»

Άρθρο 2

Το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1831/94, όπως ίσχυε πριν από την έναρξη της ισχύος του παρόντος κανονισμού, συνεχίζει να εφαρμόζεται για τις περιπτώσεις που αφορούν ποσό κατώτερο των 10 000 ευρώ και κοινοποιήθηκαν πριν από τις 28 Φεβρουαρίου 2006.

Άρθρο 3

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2006.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 23 Δεκεμβρίου 2005.

Για την Επιτροπή

Siim KALLAS

Αντιπρόεδρος